

– Hiszen jegyet azt váltottam – s mutatja a jegyét. – Még a másik kocsin, amelyikről átszálltam.

-i.

1933. október 31., kedd, 16. old.

Pesti gyermekek

A külső Lipótváros egyik ötemeletes bérházának udvarában nyolc-tíz-évesnek látszó, sápadt, szőke fiúcska vékony cérnahangon énekel. Ütött-kopott, szűk ruhájából hosszan lógázik alá sovány karocskája.

Fejét fölfelé tartja, és kornyikál valami szívét és fület tépő kávéházi dalt.

Egy ablak kinyílik a harmadik emeleten, s papírosba csomagolva két darab kétfillérest dobnak le az udvarba. A többi ablak mozdulatlan marad, mintha lakatlan lenne az egész ház.

A fiúcska vár egy darabig, majd fölveszi a földről a pénzt. Megnézi és dühösen mondja:

– Nagyon szép. Mindössze négy fillért adnak egy ötemeletes házban. Hát érdemes árva gyerekeknek lenni?

•

Még a nyáron történt, a kánikulában. Egy pesti kislányt először vittek falura nyaralni.

Reggel korán, ahogy az ágyból fölkel, még ingecskében, kifut a kertbe, s rémülten kiáltja be édesanyjának a házba:

– Anyukám, anyukám, ma megint irtózatossá leszek.

– Miből gondolod, szívecském? – kérdi az anyja.

– Nézd, a fű máris izzad – mutatja a harmatos pázsítót.

•

Gáborkát reggel megfürdette az édesanyja. Tetőtől-talpig tisztába öltöztette. Olyan volt, mint valami vakart hal.

Gáborka egész nap játszott. Benn a szobában és künn az udvaron.

Este elálmosodott. Anyja fölülteti őt az asztalra. Vetkőztetni kezdi. Gáborka álmosan dörzsölgeti szemét.

Anyja lehúzta a kicsi cipőjét, harisnyáját.

Gáborka emelgeti, nézi-nézi szutykos lábacskaát. Egyszerre sírásra görbül a szája.

– Ez nem az én lábam – kesergi kétségbeesetten. – Kicserélték. Az enyém egészen tiszta volt.

•

Évikét himlő ellen oltotta a falusi doktor. A kislány égő szemmel, összeszorított fogakkal tűrte. Nem sírt.

Amikor megkérdezték tőle, tudja-e, hogy miért oltották be, ezt mondta:

– Azért, hogy ne jussak a pokolba, mint a pogányok ...

-i.

1933. november 9., csütörtök, 8. old.

Pesti utca

Társaskocsira várunk délben. Sokáig nem jön.

Sétalगतunk fel s alá az őszi délelőttben. A megálló mögött gyümölcsös bolt kirakata. A kirakatban harsogó téli almák, naspolya, berkenye, kevéske kései szilva s már aszaltszilva is van. Még őszibarack is van, de már néhány beteges színű, erőszakkal érlelt narancsot is látni.

A tél sanyar gyümölcssei találkoznak itt kis időre, s most búcsúzkodnak egymástól.

Künn az utcán, a kirakat előtt pedig két farekeszben becses aszúra érlelt szőlő didereg.